

בעה (אשדוד) 5699-10-24 - נירן עטיה דהרי נ' פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש

בע"ח (אשדוד) 5699-10-24 - נירן עטיה דהרי נ' פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיששלום אשדוד
בע"ח (אשדוד) 5699-10-24
נירן עטיה דהרי
נגד

פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באשדוד
[02.03.2025]
כבוד השופטת אושרת חנה בר
החלטה

1. בפני בקשה להורות לתביעה להתיר להגנה לעיין בחומר חקירה שלא הועמד לעיונו בהתאם להוראת סעיף 74 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי ביום 13.02.2023 בשעה 00:17 לערך נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 4 בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש במהירות של 182 קמ"ש, עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
3. ב"כ המבקש ביקשה כי המשיבה תעמיד לעיונה חומר חקירה שהינו רלוונטי לאישום ונמצא בחזקתה של המשיבה, וזאת כדי לאפשר למבקש להתגונן מפני כתב האישום.
חומרי החקירה המבוקשים מטעם המבקש הינם:
א. נקודות מאושרות לאכיפת מכשיר ממל"ז בכביש 4 ממחלף עד הלום ועד צומת יד מרדכי לשני הכיוונים, אישור הרלוונטי למועד העבירה.
ב. פרטי הקצין המאשר את נקודות ההפעלה, מועד הבדיקה בשטח של נקודת ההפעלה ומזכר המתעד זאת.
ג. נוהל כיול מכשיר ממל"ז, זאת לאור כפירתו של המבקש בתקינות ובכיול מכשיר הממל"ז.
ב"כ המבקש הפנתה להנחיית פרקליט המדינה לעניין עיון בחומר חקירה, לפסיקה לעניין עיון בחומר חקירה וטענה כי מדובר בחומר חקירה המצוי בידי משטרת ישראל, היחידה החוקרת והמשיבה.
ב"כ המבקש ביקשה כי בית המשפט יעתר לבקשה ויורה למשיבה למסור לעיונה את החומר המבוקש.
4. המשיבה בתגובתה טענה ביחס לבקשה לקבלת נקודות מאושרות לאכיפת ממל"ז, כי המשיבה אינה סבורה כי יש רלוונטיות למסור את כלל הנקודות המאושרות בכביש 4.
עם זאת, המשיבה לא תתנגד למסור פרטים ביחס לנקודה הספציפית הקשורה בכתב האישום דנן.
ביחס לבקשה לקבלת נוהל כיול, טענה המשיבה כי אין רלוונטיות בשלב זה למסור את הנוהל שכן עדי המעבדה זומנו כעדי תביעה וב"כ המבקש תוכל למצות עניין זה בחקירה נגדית.
לפיכך המשיבה ביקשה כי בית המשפט ידחה את הבקשה.
5. ב"כ המבקש בתגובתה לתגובת המשיבה, טענה כי המשיבה מסרה לידה מזכר שנערך על ידי רפ"ק אלון רוחמן לעניין הנקודה המאושרת ואולם מדובר במסמך שאינו המסמך אותו נתבקשה המשיבה להציג.
לטענתה, רשימת הנקודות המאושרות להפעלת ממל"ז נערכת בטבלה ואותה נתבקשה המשיבה להציג. אין למבקש התנגדות שתושחרנה נקודות ההפעלה שאינן רלוונטיות לקטע האכיפה דנן, מלבד שנקודות ההפעלה מצומת ניצנים ועד צומת אשקלון דרום יופיעו ברשימה.
ב"כ המבקש עמדה על בקשתה לקבל את פרטי הקצין המאשר את נקודת ההפעלה ומזכר המתעד זאת.
ביחס לנוהל הכיול, הרי שלאחר חקירת הגב' איזבלה מיכלסון, אשר נשאלה בקשר ישיר לנוהל, הרי שמדובר בחומר חקירה רלוונטי ביותר שהסתרתו תהווה פגיעה ממשית בהגנת הנאשם.
6. בדיון מיום 05.02.2025 חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם.
ב"כ המבקש חזרה על חומרי החקירה אותם מבקשת ההגנה כי המשיבה תעביר לעיונם.
לטענתה, המשיבה לא נתנה כל התייחסות למבוקש וכי חומרים אלו הם בזיקה ישירה לעבירה המיוחסת למבקש.
ב"כ המבקש טענה כי נקודת ההפעלה ממנה ביצע השוטר את פעולת האכיפה אינה נקודה המאושרת להפעלה על ידי הקצין, כי הנקודה מנוגדת לנוהל אכיפת הממל"ז ולכן השוטר פעל בניגוד לנהלים.

באשר לנוהל הכיול שמבוקש מהמשיבה על מכשיר הממל"ז, טענה ב"כ המבקש כי זהו מסמך שיש לו זיקה ישירה לאישום המיוחס למבקש ולאחר חקירתה של הגב' איזבלה מיכלסון, חקירה מיום 19.12.24, בה נשאלה שאלות בקשר ישיר לנוהל המבוקש, שם טענה שעפ"י נוהל ההפעלה נדרשת לבצע פעולת כיול של מכשיר הממל"ז אחת לשנה, כך על פי נוהל הכיול ואילו טענת ההגנה היא, בהתאם להלכת בראונשטיין, נדרש לבצע את בדיקת הכיול אחת לחצי שנה. בשל כך לטענת ב"כ המבקש, מדובר בחומר חקירה הכרחי ורלוונטי. לדבריה, העדה לא ידעה להשיב במהלך חקירתה הנגדית ביחס למחלוקת הזו ועל כן מן הצדק להעמיד את הנוהל הזה לעיון ההגנה. עוד טענה ב"כ המבקש, כי אין המדובר בנוהל שהינו בגדר חומר סודי, אין לגביו תעודת חיסיון ולא ברור מדוע דואגת המשיבה להסתירו.

ב"כ המשיבה בדיון טען מנגד, כי לעניין נקודות ההפעלה, הרי שהטענות כי השוטר עמד בנקודה שאסור לו לעמוד ולא אושרה לו ע"י הקצין שלו, דברים אלה לא הוטחו בפני העד המרכזי שהיה, גרגורי דוידוב, השוטר שהפעיל את הממל"ז בחקירה הנגדית והדבר תמוה.

ב"כ המשיבה טען כי הבקשה לקבלת חומרי חקירה הוגשה בחלוף שמונה חודשים לאחר תחילת שמיעת ההוכחות. לטענתו בבדיקה מול היחידה החוקרת הם לא יכולים למסור רשימה מושרתת של הנקודות, שכן זה מראה להגנה כמה נקודות יש ולכן הוא הציג והגיש זאת לבית המשפט.

עוד טען ב"כ המשיבה, כי באת כוח המבקש ראשית לזמן את הקצין המאשר כעד הגנה ולחקור אותו בעניין זה והיא עשתה כן.

ב"כ המשיבה הגיש לבית המשפט את חומר הראיות המבוקש כדלקמן :

- מזכר של רפ"ק אלון רוכמן, שהיה מפקד היחידה אותה תקופה. המזכר מתייחס לנקודה אותה אישר הקצין.

- רשימת הנקודות המאושרת עם התוקף שלהן, שהינו רלוונטי למועד ביצוע העבירה.

- כתב האישום שיוחס לנאשם.

- נוהל כיול של המעבדה.

- תעודת כיול של העדה איזבלה מיכלסון וכן מסמכי המעבדה של העד שגב מדמון, איש מעבדה שההגנה ויתרה על העדתו.

- כרטיס מכשיר של המעבדה.

ב"כ המשיבה טען כי ההגנה ראשית לזמן את הקצין אלון רוכמן כעד הגנה, כך שתוכל לשטוח בפניו את הטענות שלא הוצגו בפני העד דוידוב.

ביחס לנוהל הכיול, טען ב"כ המשיבה, כי מדובר בנוהל פנימי של המעבדה.

ב"כ המשיבה, טען כי מסמכי המעבדה של העדה איזבלה מיכלסון וכן של העד שגב מדמון מעידים על אמינות הבדיקה ותקינות המכשיר.

עוד טען ב"כ המשיבה כי ביחס לעדה איזבלה מיכלסון הרי שמדובר בעובדת מעבדה מזה 25 שנה, מכירה את הנוהל היטב והיא הסבירה שהבדיקה התקופתית נעשית כל חצי שנה והכיול נעשה פעם בשנה.

לטענת ב"כ המשיבה, לאחר שביהמ"ש יעיין בנוהל הכיול של המעבדה ויבחן את הדברים, ידחה את הבקשה ולא יעביר את הנוהל, שהינו לשימוש פנימי של המעבדה בלבד.

בתגובה לטענות המשיבה, טענה ב"כ המבקש כי השוטר גרגורי דוידוב לא נחקר בעניין נקודת ההפעלה שכן הוגשה כנגדו תלונה במח"ש אשר נסגרה. הוגש ערר וכעת התלונה נבדקת, דבר שמנע מההגנה לבצע חקירה שתשבש את חקירת מח"ש.

דיון והכרעה

7. סעיף 74 (א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו ..., לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".
בבש"פ 5425/01, יאסין אל חאק נ' מ"י, ניתן ביום 05.08.2001, נאמרו הדברים הבאים ביחס לבקשה לקבלת חומר חקירה :

"השאלה מהו חומר חקירה... תוכרע ככל עניין... על פי טיבו ומהותו של החומר וזיקתו לעניין הנדון בהליכים... אלה יבחנו על פי תכליתה של הוראת סעיף 74(א) ... קיום זכותו של הנאשם למשפט הוגן. המבחן המגשים תכלית זו... הוא מבחן הנגיעה... מבחן הרלוונטיות...". (ראה גם בש"פ 10283/09, אליק לדר נ' מ"י, ניתן ביום 19.01.2010).
בבש"פ 9322/99 מסארווה נ' מ"י, ניתן ביום 06.02.2000, נקבע כי :

"כל חומר שקשור באופן ישיר או עקיף לאישום ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי הינו חומר חקירה".
נקבע שם כי יש לנהוג פירוש מרחיב למונח "חומר חקירה".
כך גם בבג"צ 233/85, אל הוזייל נ' משטרת ישראל, ניתן ביום 06.11.1985, נקבע כי יש ליתן פירוש מרחיב, אך לא בלתי מוגבל :

"חומר חקירה, במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע...".
נקבעו שם גם הדברים הבאים :
"... קביעת 'חומר חקירה' צריכה להיות מודרכת על ידי כללי השכל הישר.

...

אולם במסגרת השימוש בשיקול הדעת כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות שהרלוונטיות שלהן לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית.

...
תקוה ספקולטיבית של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסוים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה או את התביעה הינו ניסיון לעשות מה שקרוי FISHING EXPEDITION אלה בודאי אינם מצדיקים מתן צו להכללת תיק כזה בתוך "חומר חקירה".
כך גם נקבע בבש"פ 2632/00, פלוני נ' מ"י, ניתן ביום 15.06.2000:
"אין די בתקווה כי בתיק מסוים ימצא חומר שעשוי להועיל לסנגוריה כדי להביא אותו התיק בגדר "חומר חקירה".
ראו גם בבש"פ 1372/96 ח"כ אריה דרעי ואח' נ' מ"י, ניתן ביום 17.03.1996:
"סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות ריקות "להגנת הנאשם" ונכונות לצאת ל- "מסעי ציד" שמא ימצא דבר שיסייע להגנה - אין די בהם".
לצורך סיכום ממצה של ההלכות בדבר היקפו של חומר החקירה ראה בבש"פ 7585/14, איתי שטרם נ' מדינת ישראל ואח', ניתן ביום 18.11.14, שם נקבע:
"הלכה מבוררת עמנו כי למונח "חומר חקירה" הקבוע בחוק יש להעניק פרשנות מרחיבה. נוכח תכליתה של הוראת סעיף 74 לחוק, יכלול בגדר חומר כזה גם ראיות המצויות בפריפריה של האישום... עם זאת, פרשנות מרחיבה זו אין משמעה כי כל חומר ייחשב "חומר חקירה"... בפסיקתנו נקבע כי יש להראות "יסוד של ממש" להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו... אם נמצא כי החומר רלוונטי, יערוך בית המשפט איזון בין זכות הנאשם להגנה ראויה, המושפעת מן התועלת שתצמח ממסירת המידע, לבין הפגיעה האפשרית בזכויותיהם של צדדים שלישיים או בערכים שונים שבאינטרס ציבורי הכרוכים בהצגתו לעיון. ככל שהזיקה בין החומר לבין השאלות שבמחלוקת במשפט רופפות יותר, כך יידרש בית המשפט לשקול ביתר שאת את מידת הפגיעה בזכויותיהם של אחרים ובערכים שונים שבאינטרס ציבורי חיוני הצפויה מהצגתו לעיון. קו הגבול בין שני שלבי הבחינה - שלב הרלוונטיות ושלב האינטרסים המוגנים - אינו חד, ויש ביניהם יחסי גומלין המקיימים "מקבילית כוחות"...".
מן הכלל אל הפרט
8. ראשית דבר, יש לתהות לגבי עיתוי מועד הגשת הבקשה וזאת לאחר שעדי התביעה נשוא חומר החקירה המבוקש בבקשה דנן, כבר העידו בבית המשפט במסגרת פרשת התביעה.
לפיכך, צודקת המשיבה כי היה מקום למצות את כלל השאלות השנויות במחלוקת מטעם ההגנה, ביחס לחומר המבוקש בבקשה זו, במסגרת החקירה הנגדית של עדי התביעה.
9. בבואי ליישם את "מבחן הרלוונטיות" תוך שימוש ב"מבחן השכל הישר", בנסיבות האישום שבפני, אני קובעת כדלקמן:

א. באשר לבקשה לקבלת רשימת כלל הנקודות המאושרת בכביש 4 בין מחלף עד הלום ועד צומת יד מרדכי - אשקלון דרום.

בית המשפט קיבל לעיונו את רשימת נקודות הפעלת ממל"ז בגזרת לכיש. המדובר בטבלה המכילה מספר פרמטרים : מספר הכביש, מחלף, לכיוון, מספר הק"מ, מיקום מדויק, תאריך תיקוף, תוקף על ידי וחתומה. כמו כן הוגש לעיון בית המשפט מזכר מאת הקצין המאשר את הנקודה.

בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה לא מצאתי בטענות ב"כ המבקש ולו בדל טענה, כי בהעברת מידע בדבר כל נקודות האכיפה המאושרות בכביש 4, יש רלוונטיות להגנת הנאשם ביחס לעבירה שנעברה בנקודה אחת מכלל הנקודות המאושרות באותו כביש ובפרט, לאור השלב בו מצוי התיק ועיתוי הגשת הבקשה.

כאמור לעיל, בתיק זה כבר נסתיימה פרשת התביעה וכי השוטר שאכף את העבירה בנקודת אכיפה כאמור בכתב האישום, כבר העיד ועל כן אין בהעברת כלל הנקודות המאושרות באותו כביש כדי לסייע להגנת המבקש למשפט הוגן ולפיכך, לא מצאתי לנכון להעביר את העברת כלל נקודות האכיפה בכביש 4 לבאת כוח המבקש.

יחד עם זאת, ועל אף שהשוטר שביצע את האכיפה כבר העיד בפני בית המשפט ולא נדמה כי יש בשלב זה של ההליך העיקרי כדי לסייע להגנת המבקש, הרי שהנתון הנוגע לאישור נקודת האכיפה הספציפית לכתב האישום שהוגש כנגד המבקש, הוא נתון בעל רלוונטיות לאישום.

ראה בעניין זה, בע"ח (מרכז) 4307-01-18 קעדאן נ' מ"י, ניתן ביום 01.05.18; בע"ח 5499-01-19, עזריה נ' מ"י, ניתן ביום 06.02.19;

לפיכך, אני מורה כי אישור נקודת ההפעלה במקום בו נאכפה העבירה כנגד רכבו של המבקש תועבר לידי ההגנה. יצוין, כי השורה הראשונה של יתר הנקודות המופיעות ברשימה יושחרו.

בשולי הדברים בנקודה זו, אתייחס לטענת באת כוח המבקש, כי לא ניתן היה לחקור את השוטר שביצע את האכיפה בעניין זה, בשל חקירת מח"ש.

לא מצאתי בטענות באת כוח המבקש כל ממש בעניין זה.

אין בקיומה של תלונה המצויה בסמכות רשות חקירה או תביעה, בוודאי במקום בו תלונה זו נסגרה וטרם ניתנה החלטה סופית בעניין הערר על סגירתה והכל בהתאם לטענת באת כוח המבקש, כדי לפגוע בזכות ההגנה לחקירה נגדית.

ב. ביחס לקבלת פרטי הקצין המאשר את נקודות ההפעלה, מועד הבדיקה בשטח של נקודת ההפעלה ומזכר המתעד זאת.

ביחס לפרטי הקצין, הרי שמהדיון בפניי עלה כי באת כוח המבקש יודעת את שם הקצין המדובר והדבר עלה גם בטיעוני המשיב, ולפיכך אין כל מקום לדון בעניין זה, מקום בו נתון זה כבר מצוי בידי באת כוח המבקש.

לא זו אף זו, ב"כ המשיבה אף טען בפניי כי פתוחה בפני באת כוח המבקש לזמן את הקצין כעד הגנה. באשר למועד הבדיקה בשטח של נקודת ההפעלה ומזכר המתעד זאת, הרי שלא מצאתי כי יש בטענות באת כוח המבקש כל בדל ראיה שיש בה להצביע כי יש בנתונים אלה כדי לסייע להגנת המבקש למשפט הוגן, בפרט לאור העובדה כי אין חולק כי מדובר בנקודה מאושרת והעברה לבאת כוח המבקש תאריך תיקוף נקודת האכיפה.

ג. ביחס לנוהל כיול המעבדה המבוקש, הרי, שנוהל הכיול הוגש לעיון בית המשפט.

יצוין, כי מדובר במפרט מעבדת כיול מכשור אכיפה, לעניין כיול מד מהירות לייזר.

עיינתי במפרט המעבדה של משטרת ישראל הנוגע להליך כיול מד מהירות לייזר ממל"ז אשר הוגש לעיוני, וזאת לאור טענת ב"כ המבקש, כי עדת התביעה - עובדת המעבדה, הגב' איזבלה מיכלסון, העידה באשר לטווח הזמן לביצוע הכיול במכשיר האכיפה נשוא העבירה שיוחסה למבקש בכתב האישום, ולטענת ב"כ המבקש המועד לגביו העידה הגב' מיכלסון לעניין ביצוע מועד הכיול רלוונטי להגנת הנאשם.

בתי המשפט על ערכאותיהם השונות קבעו כי הנחיות מעבדה אינן מוגדרות כחומרי חקירה וכי מעמדן של אלו הוא למעשה מעמדן של הנחיות פנימיות.

בבש"פ 6717/12, מ"י נ' ברוך אהרון, ניתן ביום 18.12.2012, דובר על בקשה לקבל הנחיות עבודה של המעבדה לזיהוי פלילי הבודקת בדיקות די.אנ.איי (DNA), נקבע:

"האם הנחיות העבודה של מעבדות הזיהוי הפלילי, המידע הנוגע לחומרי הבדיקה ושאר המסמכים שביקש המשיב הם "רלוונטיים" במובן הנדרש לבקשה המוגשת במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי? לטעמנו, התשובה לשאלה זו היא שלילית."

עוד נקבע :

"ואולם, כמו כל זכות אחרת, גם הזכות לעיין בחומר החקירה אינה זכות מוחלטת, והיא אינה חלה על כל חומר באשר הוא. המבחן שנקבע לעניין זה בפסיקה הוא מבחן הנגיעה של החומר לאישום, במסגרתו נדרש "יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו ... לא כל השערה ספקולטיבית עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת חומר כ"חומר חקירה", ואין די בתקווה בלבד כי בתיק מסוים ימצא חומר שעשוי להועיל להגנת הנאשם, כדי להכניס את החומר בגדרי הגדרה זו."

בבש"פ 3524/18, מ"י נגד רדה בלאי, ניתן ביום 30.5.2018, דובר בבקשה לקבלת נהלי המעבדה לזיהוי פלילי הנוגעת להליך השוואת טביעות אצבע. בית המשפט העליון קיבל את ערר המדינה, ודחה את הבקשה לקבלת נהלי מז"פ הנוגעים להליכי בדיקת טביעות אצבעות ונקבע כי ההחלטה שנקבעה בבש"פ בן אהרון שרירה ומחייבת. בית המשפט התייחס בהחלטתו לעניין המבחנים שנקבעו בפסיקה ולכך כי יש לפעול על פי מבחן הרלוונטיות של הנוהל למקרה הנדון וכך נאמר :

"השאלה העומדת לפתחנו היא האם הנחיות ההשוואה מהוות חומר חקירה? היינו, האם הנחיות אלה רלוונטיות לאישום ועשויות להועיל להגנתו של המשיב."

בבע"ח (מח' חיפה) 48183-02-17, בוביליוב נ' מ"י, ניתן ביום 12.5.17, נדונה בקשה לקבלת הנחיות ונהלים פנימיים של המכון לטוקסיקולוגיה של המכון לטוקסיקולוגיה בבית חולים תל השומר. הנהלים וההנחיות שמבוקשים נגעו להליך הבדיקות שעורכת המעבדה בדגימת שתן, לגילוי סם, בנוגע לעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סמים. בית המשפט קבע כי שאלת הרלוונטיות הספציפית לניהול התיק היא זו שתקבע את מהות ההחלטה. ושם נאמרו הדברים הבאים :

"...מכאן, שהמבקש אינו עומד בתנאי מבחן הנגיעה של החומר לאישום, במסגרתו נדרש המבקש להראות?? "יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו" כפי שנקבע "אין ביהמ"ש צריך להביא בחשבון אפשרויות הגנה ערטילאיות שאינן נראות לעין, ואל לו לתת ידו למסע דיג' שאין רואים את תכליתו המעשית" (ראה בבש"פ 6717/12);

...

מנקודת מוצא זו, כאשר אין מדובר בחומר חקירה מובהק, לא מצאתי כי הבקשה הונחה על אדני הרלוונטיות הנדרשת ולא שוכנעתי בקיומה של זיקה קונקרטית של הנהלים לבקשה שבפני. עתירת המבקש הינה כללית במהותה ולא אחטא אם אומר כי משמעות קבלתה מפליגה למחוזות רחוקים ואף אומר רחוקים מאוד, שאז, ללא הוכחת זיקה קונקרטית ורלוונטית להגנת הנאשם, בכל תיק ותיק, בו נערכות בדיקה במכון או באחת ממעבדות משטרת ישראל, יסווגו נוהל העבודה והוראות המעבדה חומר חקירה. הדעת נותנת כי פרץ זה יסרב את ההליך הפלילי ולא יתרום להגנת הנאשם.

ומכאן למקרה שבפניי.

האם המקרה דנן עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה המצדיק חריגה מהכלל והעברת מפרט המעבדה לעיון המבקש ובאת כוחו.

על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, יש להראות כי החומר המבוקש נוגע לאישום ולהגנת המבקש וכי יש בחומר להשפיע על בירור האישום כנגד המבקש, כפי שצוטט לעיל בבש"פ 6717/12.

מעיון במפרט עולה, כי מדובר בנוהל פנים מעבדתי, שהינו מפרטי טכני המיועד לאיש מעבדה.

עדת המעבדה הגב' איזבלה מיכלסון העידה במסגרת פרשת תביעה ובחקירתה הנגדית נשאלה, כעולה מפרוטוקול הדיון החלקי אשר צורף לבקשה, ביחס לטווח הזמן מבחינת תאריכים בו מבוצעת פעולת הכיול במכשיר בו נאכפה העבירה שיוחסה למבקש, וטענה כי הכיול במכשיר דנן נעשה פעם בשנה ולא חצי שנה, כטענת ב"כ המבקש.

נראה כי ב"כ המבקש שאלה את העדה שאלות המתייחסות לכיול ולפיכך סברה כי הנוהל נדרש כחומר חקירה.

יצוין, כי אין בעצם העובדה כי עדת המעבדה - הגב' איזבלה מיכלסון, מכיילת המכשיר, נשאלה על פעולת הכיול אותה ביצעה, כדי להפוך את המפרט המבוקש לחומר חקירה.

עיון בעדותה של עדת המעבדה אל מול המפרט שהוגש לעיוני, מעלה כי לא נפל כל פגם בהליך הבדיקה אותו ביצעה, ובפרט ביחס לטווח הזמן עליו העידה העדה בו מבוצע כיול במכשיר.

יתירה מכך, ההגנה לא הציגה כל ראיה לתקלה או חריגה בהליך הבדיקה של עדת המעבדה, וכל רצונה הוא לברר האם הבדיקות נעשו על פי הכללים והנהלים.

תפקידה של עדת המעבדה הוא לבצע את הבדיקה כאמור במפרט, גם מבחינת טווח זמן.

לפיכך לא מצאתי בתשובות העדה כאלה שיש בהן צורך בקבלת המפרט בעניין זה ובוודאי לא מצאתי כי יש בכך כדי לסייע להגנת הנאשם.

עדת המעבדה הינה עדת "טכנית" אשר אינה מעידה על מהות המפרט, אלא על יישומו של המפרט, אשר כפי שצינתי לעיל מדובר במפרט טכני, בחלק הנוגע אליה בביצוע בדיקת הכיול.

כאמור לעיל, לא מצאתי כי יש בתשובותיה של העדה במהלך עדותה בחקירה הנגדית, משום פגם בביצוע הכיול וכן עיתוי הגשת הבקשה מלמד על העדר רלוונטיות של המפרט להגנת המבקש, כאשר היה מקום להגיש הבקשה טרם תחילת שמיעת הראיות ובוודאי שלא להמתין לסיום עדותה כדי להגיש את הבקשה.

לכן אני קובעת כי המבקש לא עמד במבחנים הקבועים בפסיקה ולא מצאתי לחרוג מהכלל הקובע כי אין לפרסם נהלי מעבדה פנימיים.

יחד עם זאת ולמעלה מן הצורך, המשיבה תעבירה למבקש ולבאת כוחו את צילום סעיף 9.1.2.5 לנוהל, החל מהמילה "עדכן" ועד למילה "READY" יתר המילים בסעיף וכלל העמוד יושחרו.

בשולי הדברים אתייחס לטענת ב"כ המבקש, כי הנוהל אינו חוסה בתעודת חיסיון ואומר כי אין צורך לחסות את הנהלים וההנחיות הפנימיות בתעודת חסיון וכי הכלל הוא אי מסירת הנוהל, כפי שהובא בפסיקה לעיל.

10. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן :

המשיבה תעביר לב"כ המבקש את השורה הנוגעת לנקודת האכיפה, בה בוצעה האכיפה כאמור בכתב האישום שהוגש כנגד המבקש, המאושרת להפעלה.

המשיבה תשחיר את כל יתר הדף באופן שלא ניתן לראות שורות ונקודות.

ביחס לפרטי הקצין, הרי שאין צורך לדון בטענה זו, לאחר שהוברר שהדבר מצוי בידיעת באת כוח המבקש.

אני דוחה את הבקשה לעניין העברת מועד הבדיקה בשטח של נקודת ההפעלה, מזכר המתעד זאת ונוהל מעבדת הכיול מהנימוקים המפורטים לעיל.

המזכירות תודיע תוכן ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.